

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Vxoris contra virum constantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

num post alterum ceperant trahere, cum matre imbecillior pater visus est nutare. Nimirum non omnes animi robore Abrahamio æquantur. Itaque Liberatus charissimorum pignorum amore mollescit, commoueri, mutarique mente & vultu conspiciebatur. Iam steterant in procinctu lachrymarum ex oculis casurae, nisi eas vxoris virtus & verba refrænassent. Hæc enim, *in conspectu regum & militum ita loquebatur. En propter filios, Liberate, perditurus es animam tuam? Computa eos non fuisse natos: nam & ipsos omnino vindicaturus est Christus. Nonne vides eos clamantes? & dicentes: Christiani sumus?* Talibus dictis mulier virum animauit. Itaque in diuersas custodias seducti sunt, ut colloqui non possent, neque scire, quid cum alterutro gereretur. Igitur iterum fraudibus instructa fuit machina. Adeunt mulierem, & iubent eam tandem manus dare, affirmantes, maritum illius, iam cessisse atque regis imperio paruissse. Quibus illa respondit, cupere se videre maritum, eo conspecto, postea facturam, quod è re sua esse videretur. Eo ipso fortè tempore, maritus illius, ante tribunal, ingenti hominum multitudine stipatus, stabat. Ad quem adducta vxor, verum esse rata, quod à satellitibus audierat, palam atque omnibus cornentibus ad illum aduolans, presumque collo stringens: *Perdite, inquit, & reprobe, gratia Dei, & misericordia eius indigne, quare voluisti ad modicum gloriari, & in æternum perire? Quid tibi proderit aurum? quid argentum? nunquid liberabit te de camino gehenna?* Hæc atque alia plura in hunc modum, illa dicente, respondit Liberatus. *Quid pateris, mulier, Quid tibi videtur, aut quid fortè de me audire potuisti? Ego in nomine Christi Catholicus permaneo, nec amittere aliquando potero, quod teneo.* Ita & mendacium hæreticorum detectum est, & vxoris constantia in virum redundans triumphauit. Sed & illud apparuit, posse affectum quoque ipsum erga liberos à parentibus triumphari; Numinis amore amorem filiorum exuperante.

Quod victoriae genus in alia femina illustrius fuit, de qua idem Victor Viciensis, ibidem hæc subiungit. *In ciuitate Culusitana, quaedam matrona, auctrix nominis sui Victoria, dum in conspectu uxoris, continuo suspendio cremaretur, à marito iam*

Efff 2 ... perdit

XII.

perdito (fidei desertore) filijs presentibus, ita rogabatur: *Quid pateris, coniunx? Si me despicias, vel horum, quos genuisti, miserere impia paruulorum. Quare obliuisceris uteri tui, & pro nihilo ducis, quos cum gemitu peperisti? Vbi sunt fœdera conjugalis amoris? Vbi societatis vincula? quæ inter nos dudum honestatis iure tabula conscripta fecerunt? Respice, quæso, filios ac maritum, & regia instantis implere festina præceptum, ut & imminetia adhuc tormenta lucreris; simul & mihi doneris, & liberis nostris. Sed illa nec filiorum fletus nec serpentis audiens blandimenta, affectum multo altius eleuans à terra, mundum cum suis desiderijs contempnebat. Quod cum iam continuatione suspendij vultis humeris, etiam quicruentabant conspicerent mortuam, deposuerunt omni parte exanimem. Quæ postea retulit, quandam sibi Virginem astitisse, atque tetraginta membra singula, & illico fuisse sanctam. Quid de hac femina dicam, quæ constantia omnem virilem animum est supergressa? Nonne digna fuit, quæ Virginem haberet astitem, quæ patronam miraculosè sanantem? quæ omnes in coniugio postarimitatrices? Vide quàm multis oppugnata machinis, non sit expugnata. Aliæ multæ nec minas possunt vincere, nec blanditias contemnere: hæc tyranni imperio non terretur, neque regijs promissis capitur. Aliæ virum plus amant, quàm Deum, neque decorum existimant aduersari præceptis mariti, etiam si diuinis præceptis repugnent: hæc censuit, obedire Deo magis, quàm hominibus, & ipsi adeo coniugi obedire oportere. Aliæ ne verbum quidem possunt durum pati; hæc suspensio tortæ, flammis vltulata, humeris lacerata, inter dirissimos cruciatu constans manet. Et quid aliæ non faciunt amore liberorum, in qua peccata non consentiunt? Hæc marito filios miseratione dignos ostentante, fœdera conjugalia exprobrante, natura affectum, pietatem erga paruulos, potentissimi arietis instat, adhibente, velut Marpesia cautes persistit immota; magisque patientia sua, & fidei profitendæ constantia maritum configit, quàm ipsa à carnificibus saucietur. Hoc coniunx à coniuge habet, ut quantum conatur illam à Christo auellere, tantum ipse ad eam attrahatur. Necne sanè liberi etiam materem à matre sua, quàm tantum exempli hæredes, esse. Et iam potuerunt.*